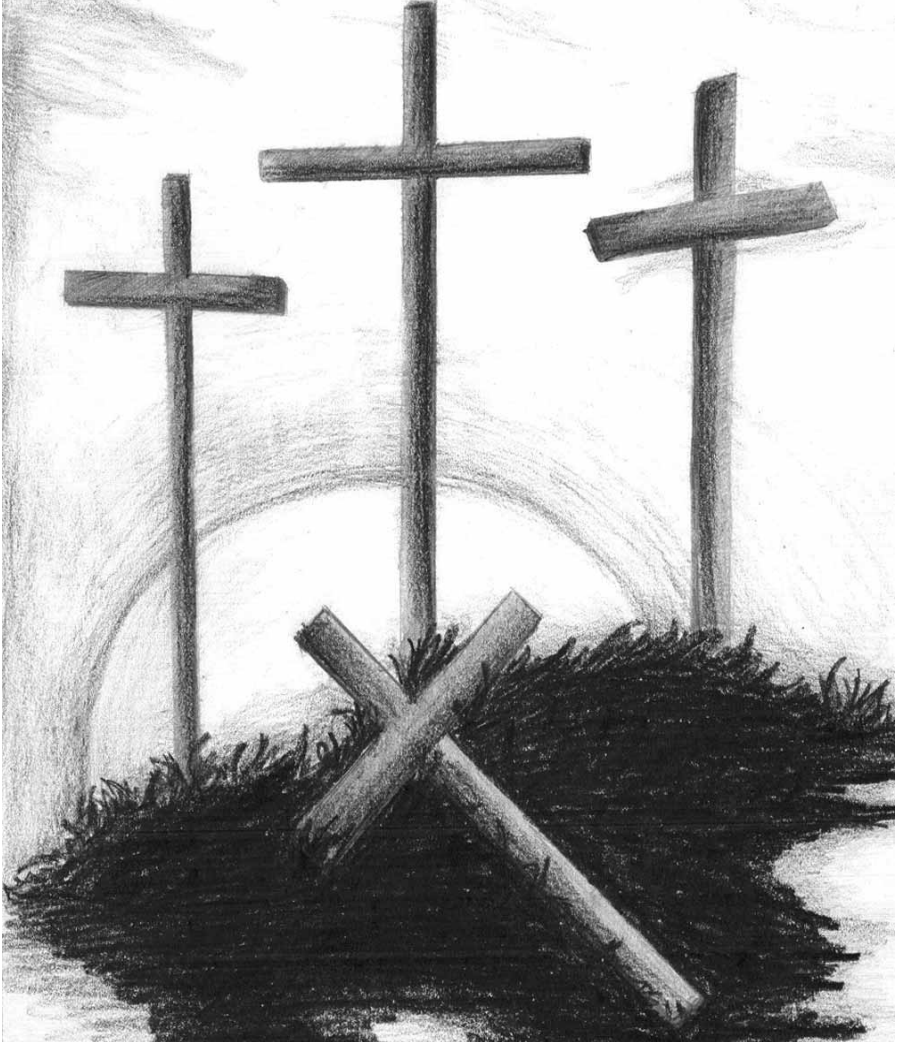

OBČASNÍK RUŽOMBERSKÝCH EVANJELIKOV
DEDIČSTVO

číslo 1/2009

ROČNÍK 13

Nakreslila: Domínika Herichová

Z obsahu čísla: • Slovo na úvod • Štyri kríže na Golgote • Pohli sa lady
• Afrika potrebuje Boha alebo misia v praxi • Temperamenty

SLOVO NA ÚVOD

O TOM, ČO JE DNES UŽITOČNÉ ZOŠROTovať

Horúcou témou posledných týždňov pre mnohých Slovákov je šrotovanie starého a kúpa nového auta.

V Trnave si vraj záujemcovia o zošrotovanie svojho plechového člena rodiny počkali od druhej hodiny v noci až do dopoludnia. *Veď čo ak sa minie štátna dotácia... a kto vám dá dnes len tak 2500 €!* A tak bez ohľadu na to, či to staré bolo naozaj v takom hroznom stave a či nové potrebovali, Slováci horlivo šrotovali a kupovali nové (viacerí prevádzkovatelia šrotovnísk tvrdili, že 80 % šrotovaných vozidiel boli autá v dobrom technickom stave, staré 10-13 rokov).

Sledujúc tieto „šrotovné udalosti posledných dní“, uvedomil som si opäť nové paradoxy nášho ľudského druhu. Tak ľahko dávame do šrotu to, čo tam možno ani nepatrí. Na druhej strane sú v našom živote oblasti a veci, ktoré v šrote už dávno mali byť, ale stále sa ich nevieme vzdať. Mám na mysli chybné a škodlivé životné návyky a predovšetkým zvrátené ľudské srdce, o ktorom Boh hovorí prostredníctvom proroka Jeremiáša, že je nadovšetko klamné a na rozdiel

od mnohých áut neopraviteľné. **Nadovšetko klamlivé je srdce, je neopraviteľné...** Jer 17:9 ekum. prekl.

Ak teda rozmýšľame v tomto pôstnom období, čo do nášho života nepatrí, čo sa zošrotovať oplatí, je to naše srdce,

naše sebecké JA s mnohými falošnými túžbami. Potrebujeme sa zbaviť toho starého a na základe Božej rady si zaobstarat srdce nové. **Odvrhnite od seba všetky svoje prestúpenia a zadovážte si nové srdce a nového ducha!** Ezechiel 18:31a

My to často robíme opačne. Každodenne vynakladáme mnoho úsilia, aby sme si zaobstarali nové veci, ktoré mnohokrát ani nepotrebujeme. Nezabrání nám v tom ani ekonomická kríza. Ale zaobstarat si nové srdce a nového ducha, k čomu nás vyzýva Boh, s tým v mnohých prípadoch otáľame celý život.

Napokon je namieste aj otázka - odkiaľ to nové srdce vziať, kde si ho zaobstarat? Tu som presvedčený, že pravdu o novom srdci, ktoré je Božím darom pre nás, poznajú nielen naše deti z detskej besiedky, ale aj my dospelí. Chcem však predsa len pripomenúť, že nové srdce môžeme dostať len vtedy, ak sa vzdáme toho

špinavého a starého. V knihe proroka Ezechiela dostávame uistenie o tom, že až keď odstránime modly zo svojho života, až potom môžeme dostať nové srdce a nového ducha (*Ezechiel 11:19*).

ČO SA UDIALO

04.01.2009 – na hlavných službách poslúžila sestra Lívia Mojzsisová, bývala členka nášho cirkevného zboru.

13.01.2009 a 15.01.2009 – prebehol aliančný modlitebný týždeň. Na večerných službách Božích v BJB kázal David Bázlik, vo štvrtok na večerných službách Božích v našom zbere kazateľ BJB Igor Čonka.

18.01.2009 – v našom kostole sa uskutočnil ekumenický večer modlitieb za jednotu kresťanov, ktorý sme pripravili v spolupráci s bratmi jezuitmi. Zvestou slova Božieho poslúžil V. Suchý.

Milé sestry a moji bratia, chcem Vás pozvať na stránky nášho nového Dedičstva. Predovšetkým však k tomu, aby sme počas tohtoročných veľkonočných sviatkov tieto pravdy učinili aj praxou v našom živote.

David Bázlik – zborový farár

29.01.2009 – uskutočnilo sa stretnutie primátora mesta s predstaviteľmi cirkvi. Náš zbor zastupoval David Bázlik.

22.2.2009 – predsedníctvo zboru sa v Liptovskom Mikuláši zúčastnilo kandidačnej porady k voľbe seniorálneho dozorcú.

27.2.2009 – 3.3.2009 – uskutočnil sa zimný tábor pre mládež a konfirmandov v Liptovskom Trnenci s témou: *Kto ti brnká na struny?* Zúčastnilo sa ho 30 účastníkov, z toho (3 konfirmandi z Dúbravy) a vedúci (Janka Lukáčová, Janka Voreková, David Bázlik, Ján Mojš, Zuzana Jarabová, Ilona Bázliková)

08.03.2009 – v rámci hlavných služieb Božích poslúžila mládež a dorast čítaním biblických textov, modlitbami a spevom. Mládež sa podelila so zážitkami z tábora, ktoré sprostredkovala za všetkých Adrianka Soareová. Bolo tiež premietnuté video s fotkami z tábora.

16.03 – 19.03.2009 – počas štyroch večerov sme sa spoločne stretávali na modlitbách v rámci pôstneho modlitebného týždňa.

21.03.2009 – uskutočnil sa seni-
orálny konvent v Smrečanoch na
ktorom sa zúčastnili delegáti CZ.
Brata dozorcú zastupoval brat kurá-
tor Ľudovít Teniak.

22.03.2009 – náš zbor nav-
štívili manželia Zuzana a Daniel
Kaczmarczikovci, misionári z Wicli-
fovej misijnej spoločnosti. Spoločne
poslúžili spevom, slovom Božím,
porozprávali tiež o svojej misijnej
službe v Afrike.

ŠTYRI KRÍŽE NA GOLGOTE

Kríž. Je symbolom pokory, sebazaprenia, obetavosti.

Golgotský vrch. Je známy mnohými krížmi. Bolo to miesto popravy v hlavnom meste, ale najznámejším sa stal práve kvôli jedinému krížu. Krížu s nápisom INRI.

Prvý kríž na Golgote – Víťazstvo hriechu. Vidíme zomierať neveriaceho lotra. Trpel za zločin. Hriech zvíťazil v jeho živote. Možnože si po každej krádeži sľuboval, že už prestane, ale okolnosti, „kamaráti“ ho opäť prehovorili. Bol chytený, odsúdený a popravený. Ale ani v poslednej chvíli svojho života sa nepokoril. Dobre vedel, kto je Ježiš. Určite o Ňom počul. Možno Ho i videl. Možno, že bol svedkom Ježišovho zázraku. Napriek tomu zostal slepý a hluchý, bez Spasiteľa, bez nádeje. Mnohí takto umierajú. **Neumieraj takto.**

Druhý kríž na Golgote – Víťazstvo viery. Aj druhý lotor premárnil svoj pozemský život vo veciach, ktoré ponúka svet. Ale na konci svojho života sa rozhodol, že svoju dušu nechce stratiť. Vierou sa pozeral na Ježišov kríž a vierou sa dokázal pozeráť až za - do večnosti. Vedel, že hrob nie je koniec, že tam sa ukladá len telo. Preto povedal: *Ježiš, pamätaj na mňa, keď prídeš do svojho kráľovstva.* Slová, ktoré mu Pán Ježiš povedal sú dôkazom toho, že vypočuje modlitbu každého kto je úprimný, aj keď už je na smrteľnom lôžku. **Ale načo čakať na poslednú hodinu, keď nevieme ktorá to bude?**

Tretí kríž na Golgote – Víťazstvo lásky. Tam umiera nevinný. Za svet. Za ľudí. Aby zmazal vinu. Moju a tvoju. Umiera Baránok Boží. Umiera milujúci. Milujúci aj nepriateľov. Aj tých, ktorí klince vbili do rúk i nôh. A modlí sa za svojich vrahov: *Otče, odpusť im, lebo nevedia, čo robia.* **Učme sa takejto láske.** Dokonalejš. Božej.

Štvrtý kríž na Golgote – Víťazstvo pokory. Štvrtý kríž nevidno. Nevypína sa na golgotskom kopci. Je náš. Vidíme ho v každodennom živote. Nieš tento štvrtý kríž nie je príjemná vec. Bolí. Je bez uznania. Bez ľudskej odmeny. Potrebuješ pokoru. Pán Ježiš hovorí: *Kto chce ísť za mnou, nech zaprie sám seba, vezme svoj kríž a tak ma nasleduje.* Štvrtý kríž je darovaný čas, peniaze. Je to námaha, často i slzy. Veď je známe to, že čo nič nestojí, za mnoho nestojí.

Preto kríž. Je to cesta k životu. A tak ten, kto chce ísť za Pánom Ježišom, musí svoj kríž zobrať pod ten Jeho. A zložiť ho k Jeho nohám. Je to víťazstvo pokory. **Je to štvrtý kríž na Golgote. A je to ten tvoj...**

Zahľadte sa na tie štyri kríže z titulnej strany, ktoré pre nás nakreslila žiačka deviatej triedy Dominika Herichová.

Ilona Bázliková

POHLI SA ĽADY...

V nedeľu 18. januára 2009 sme videli kráčať skupinky ľudí do nášho kostola. Boli to však tváre, ktoré neboli pre nás veľmi známe. Zdalo sa, že ich bolo dokonca oveľa viac ako tých našich. Čo bolo dôvodom?

V toto nedeľné popoludnie sa totiž konali ekumenické bohoslužby za jednotu kresťanov. Ich mottom bol výrok proroka Ezechiela z 37:17 – *a budú jedno v tvojej ruke...* Prorok Ezechiel mal videnie o tom, že Pán Boh spojil dokopy oddelené dva kusy dreva, ktoré v prenese-nom význame znamenajú cirkev. Účastníci tohto stretnutia tak prišli prosiť za odpustenie všetkého toho, čo konáme proti Pánovej vôli.

V tomto duchu sa niesol aj príhovor brata farára V. Suchého zo spoločnosti Ježišovej. Prinesené pa-

ličky, ktoré boli počas bohoslužby zlomené, boli v závere opäť spojené. Takto ešte viac umocňovali myšlienku jednoty. Vysielané modlitby k nášmu Pánovi za všetky potreby nás ľudí, ale aj cirkví, za celý nepokojný svet tiež podporili myšlienku jednoty.

Po skončení sme si mohli spoločne sadnúť v priestoroch fary na malom občerstvení, kde sme mohli hovoriť o tom, čo nás spája a nie rozdeľuje. Počas ekumenických bohoslužieb nám tiež poslúžila spevom naša mládež, náš zborový spevokol spojený so spevokolom KU pod vedením Zuzky Záhradníkovej. Mojou modlitbou zostáva: *Prosíme Ťa Bože, vyslyš prosby naše... a ak ty dáš, možno sa ľady pohnú...*

Zuzana Sedliaková

TRNOVEC 2009

Náš tábor pre dorast + mládež + konfirmantov + vedúcich sa začal v jeden februárový piatok. Od začiatku až do konca sa odohrával v dedinke Liptovský Trnovec. Privítal nás ešte zasnežený, čo potešilo najmä guľovaniachtivých ľudí.

Po tom, čo nám bola miestnou pani farárkou zmenená mienka o tom, že ubytovňa je bezpečné miesto („*schody majú ostré hrany a mňa už nebaví chodiť zašívateľ hlavy...*“), sme si rozdelili izby a posteľe. Weronika stihla hneď na úvod pokrstiť kuchyňu páperím z jej bundy. Keď sme si navzájom porovnali vybavenie a posťažovali sa na chýbajúce dvere na skriniach, zišli sme sa všetci k spoločnej večeri. Tá bola naozaj rôznorodá, keďže každý mal to, čo si sám priniesol z domu. S plným bruchom sme sa pobrali vybaľiť, **obliecť si periny** a urobiť ďalšie nevyhnutné veci.

Večer na spoločnom programe sme sa dozvedeli, akej téme sa budeme venovať (Vplyvy, resp. Kto ti brn-

ká na struny?) a tiež nám bola predvedená veľmi vtipná scéna, v ktorej vystupovali komentátor, roľník z družstva a kuchárka. Taktiež sme boli zadelení do skupiniek, v ktorých **sme sa spolu na ranných stíšeniach zamýšľali v Biblii nad rôznymi situáciami**, keď bol niekto pod tlakom alebo pod vplyvom niekoho. V týchto skupinkách sme sa tiež podieľali aj na príprave stravy a aj znovuobnovovaní pôvodného stavu kuchyne pred varením.

V sobotu sme vstávali s neochotou, keďže sme mali pred sebou víziu nastávajúcej rozcvičky. My - dievčatá - budeme Dominike ešte dlho vďačné za jej šetrný priebeh. Asi ani jedna z nás nezávidela chalanom, ktorí museli behať hore dole v takej zime, zatiaľ čo my sme si v teple sedeli na stoličkách.

Potom nasledovali stíšenia, na ktorých sme si navzájom porovnávali svoj pohľad na peniaze a došli sme k zisteniu, že niektorým by na mesiac stačili aj 2 € (na 60 rožkov ☺).

Po príchode ďalších účastníčok tábora z Dúbravy sme sa pekne vyobliekali a vyšli von – navštíviť pôvodných obyvateľov Liptovského Trnava a opýtať sa ich niekoľko „pikantných otázok“. Po výdatnom obede sme sa išli pospúšťať na asi jednom lopári a niekoľkých vreciach do koša. Samozrejme, niektorí párkrát hodili snehovú guľu po ostatných, čo neostalo bez u druhých povšimnutia. O chvíľu sneh lietal vzduchom jedna radosť. Po hlasných výkrikoch bolo jasné, že si našiel cestu aj pod svetlom, do topánok a pod čiapky. Počas tohto zápolenia bola vyhlásená súťaž o najvyššiu stavbu zo snehu. Podelili sme sa do skupín a začali sme spoločne pracovať na tej vlastnej. Každý sa snažil použiť tú najlepšiu techniku - od vykrajovania snehových kvádrov, cez obsýpanie konára snehom až po lezenie si na chrbát či hlavy. Za moju skupinku môžem povedať,

že tá naša stavba bola veľkou konkurenciou šikmej veži v Pise. Síce sme nevyhrali, no pre ostatných sme zrejme skončili ako skupinka s najvtipnejšou stavbou, keďže sme ju museli aj pri fotení podopierať, aby sa nám nezosypala na hlavy ☺. Ostatné skupinky, zatiaľ čo my sme držali našu stavbu, stihli dodať tej svojej dokonca aj nejaký reálny tvar a vyrobiť z nej postavu/príšeru.

Na ubytovňu sme sa vrátili uzímení, no s úsmevom (trochu primrznutým) na tvári.

Pred večerou sme si pozreli prvú časť filmu *12 podmienok dedičstva*. Večer sme spolu s Jančím rozvíjali tému z ranných stúšení. Vedeli sme pri tom prezentovať aj názor dedinčanov. Väčšina nám ochotne odpovedala, za čo im ďakujeme. **Po tom, čo sme zaspievali piesne a pomodlili sa, začali hry.** Veľký úspech mala hra mačiatko. Cieľom

hry bolo nerozosmiať sa a polutovať mačiatko, ktoré často havkalo, inokedy naozaj zúfalo mňaukalo. Ja som veľmi dlho zachovávala vážnu tvár, no potom prišlo spievajúce mačiatko (však Jason ☺) a ja som mala úsmev od ucha k uchu. Ten mala väčšina na tvári, keď sme hrali Traktor. Mnohí sme šli spať až po polnoci.

Po viac či menej výdatnom spánku sme si v nedeľu spravili stúšenia, počas ktorých sme si pripomenuli, že Pán je ako náš Pastier a my sme Jeho ovečky. Mohli sme si uvedomiť, že všetky ne/zatúlané ovečky potrebujú dobrého vodcu, aj keď si to nie vždy uvedomujú.

Už naraňajkovaní **sme si preskúšali pesničku a šli sme do kostola** vzdialeného neuveriteľných 30 m aj to babským odhadom. **Pani farárka nás privítala a my sme zaspievali** našu odskúšanú pieseň. **Boli sme** prekvapení a **potešení, keď sme zistili, že pesnička sa hodí ku kázni pani farárky.**

Naozaj **dobry obed** z kuracieho mäsa - **za ktorý vďačíme Zuzke Jarabovej** - už nestihli ochutnať pani farárka, Šimonko a Lucinka, ktorí prišli až po vyprázdnení tanierov.

Privítali sme ich, ubytovali a po krátkom oddychu sme dostali za úlohu nájsť každá skupinka 40 vecí, ktoré boli spomenuté vo vybraných veršikoch z Biblie. Nastalo veľké sťahovanie do rôznych miest v budove, aby skupinky navzájom nepreberali nápady a nezavadzali si. Zatiaľ čo niektorí listovali v Biblii rýchlejšie, ako si kedy predstavovali, ostatní obetavci zháňali predmety, vyzliekali ponožky, trhali si vlasy (vlastné),

strihali, liezli do najtmavšieho kúta pod posteľ a hrabali sa v snehu, aby získali trochu poľných bylín. Výsledkom bol papier s prilepenými ponožkami, kúskom koberca, s vlasmi alebo s prsteňmi,... Tieto papiere sme si mohli navzájom porovnať ešte pred večerným programom. Témou večera boli hrdinovia a viedli ju Janka L. s Jankou ŽŽŽ. Počas ich témy sme si najprv napísali mená skutočných aj filmových hrdinov a potom sme ich porovnávali podľa kritérií, ktoré by podľa nás mali hrdinovia spĺňať. Ako jednoznačný víťaz - hrdina z toho vyšiel Pán Ježiš, ktorý spĺňal všetky. Potom sme sa znovu hrali až do neskorej noci/skorého rána.

Aj pondelok sme začali stúšeniami, kde sme premýšľali o „tlaku na Petra“, keď zapieral Pána Ježiša.

Po raňajkách **sme sa s nadšením** (žiaľ nie všetci ☺) **vybrali do Tatralandie**, kde sme zistili, že chlapi na otázku: „topiť či netopiť?“ odpoveď už dávno majú. Okrem športového potápania mohli odvážlivci praktizovať spúšťanie sa na tobogánoch, alebo si vytvoriť vlastný vír či tsunami.

Vrátili sme sa spokojní (ja aj bez osušky ☺) a hladní. Našťastie nás už čakal obed. Dokonca sme si mohli vybrať medzi francúzskymi zemiakmi a žemľovkou.

V rámci spoločného večera sme si pozreli spoločne film *Vzoprieť sa obrom*. Po filme sme znovu využili voľný čas na hranie. Blúdili sme tmavou budovou a potkýnali sa pri hre **sardela**, získavali modriny pri **tapkanej** a vznikla nám tiež zoológická záhrada pri hre **zvieratká**. Tá obsahovala aj jedinečný exemplár bles-

kového slimáka alebo svinku v neustálej zákrute. Ani sme si nevníšali ako plynie čas (veď to bola posledná noc) a tak sme si nakoniec pospali 2 a pol hodiny, niektorí aj menej.

Utorok - posledný deň tábora, sme začali čítaním o Danielovi. Prišli sme na to, že aj on by mohol byť pre nás hrdina, keď nepochyboval a modlil sa, aj keď mu za to hrozila smrť (čítaj Daniel 6. kap.).

V téme sme spoločne premýšľali o tom, aký tlak je na nás vyvolávaný zo strany našich rovesníkov, o rozdiely medzi vodcom a nasledovníkom. V téme bola zdôraznená skutočnosť, aby Ježiš bol našim vodcom.

V ten deň nám vedúci pripravili veľmi zaujímavú disciplínu - holenie balónov. Začalo sa to pekne, balóny nepraskali a pena išla pekne dole. No nám sa to nezdalo ONO a tak

o chvíľu bola pena v lepšom prípade už aj na našich tvárach, niekedy aj na tričkách. Jediné, čo ja ľutujem, že z toho nebudú fotky.

Keď sme sa doumývali, dobalili a doupratovali, nastal čas odísť. Veľmi sa nám do toho nechcelo, no už sme v duchu rozmýšľali nad letným táborom. **Vracali sme sa odtiaľ obohatení o poznanie, že Pán Boh nás podrží v každej nátlakovej situácii**, plný dojemov, s novými telefónnymi číslami v telefóne. **Tiež sme získali nových kamarátov, lepšie spoznali tých starých** a pár ľudí odišlo aj s novými prezývkami (som hrdou nositeľkou jednej z nich ☺).

Som rada, že som na tábore bola a chcem Vám odkázať, že ste super ľudia. Jednoznačne.

Eva Emanuella MnOu Voreková

AFRIKA POTREBUJE BOHA ALEBO MISIA V PRAXI

Nedeľa 22.03.2009 bola pre mňa výnimočným dňom. Náš zbor navštívili misionári Wicliffovej biblickej spoločnosti, Zuzana a Daniel Kaczmarczykovi z Českého Tešína. Po skončení bohoslužieb sme si spoločne sadli so Zuzkou a ona mi venovala čas, aby zodpovedala na niekoľko mojich zvedavých otázok:

Zuzka, môžeš nám predstaviť seba a celú tvoju rodinu?

Pochádzam z východného Slovenska, z Prešova, ale narodila som sa v Ružomberku. S mojim manželom Danielom sme sa zoznámili v Banskej Bystrici na štúdiu teológie. Manžel pochádza z Českého Tešína a obaja sme študovali misiu, pedagogiku a spoznali sme sa práve skrze službu hudbou, spevom. Spoločne sme slúžili na mnohých miestach, v zboroch, vo väzniciach, detských domovoch... Už siedmy rok žijeme v Českom Tešíne, máme dve deti, Jakubka (9) a Adama (4) a spoločne pracujeme v misijnej organizácii, ktorá sa volá Wicliffovi prekladatelia Biblie. K tejto službe

sme sa dostali trochu nezvyčajne. Boli sme oslovení priamo vedením tejto medzinárodnej spoločnosti, ktorá hľadala niekoho, kto bude zodpovedný za túto prácu v Českej republike. Je to vlastne služba, ktorá spočíva v tom, že hľadáme v rámci Českej republiky ľudí, ktorí by išli ako misionári na miesta, kde ľudia ešte nemajú preklad Biblie vo svojom materinskom jazyku. Daniel je riaditeľom tejto organizácie a ja sa venujem personálnym veciam, komunikáciou s ľuďmi, ktorí majú o takúto službu záujem. Snažíme sa motivovať zbory k tejto službe, aby sa do nej zapojili predovšetkým modlitebne, ale aj finančne.

Vieme o vás, že ste sa celá rodinka pred tromi rokmi zúčastnili misijnej služby v Afrike, ktorá trvala pol roka. Mohla by si nám bližšie o tomto projekte povedať?

Keď sme sa stali pracovníkmi Wiclifovej misijnej spoločnosti, vnímali sme ako jeden veľký handicap to, že sme nikdy neboli na žiadnom misijnom poli, nikdy sme misiu nezažili na vlastnej koži. Preto sme vyšli za naším vedením s takou prosbou, žeby sme chceli vyskúšať, ako to na misijnom poli vyzerá a čo vlastne misionári zažívajú každý deň. Jedného dňa prišla taká možnosť. Bola to konkrétne Afrika – Keňa. Išlo o misijné centrum, ktoré sa venuje práve prekladom Biblie pre Keňu. Mali sme asi necelé 4 mesiace na prípravu našej misijnej cesty.

V čom spočívala celá tá príprava, čo všetko ste museli absolvovať?

Potrebovali sme vybaviť všetky formality ohľadne cestovania, očkovania celej rodiny. Rovnako sme potrebovali získať potrebné množstvo financií pre celú našu misijnú službu. V našej organizácii máme totiž zásadu, že všetci misionári, ktorí idú na misijnú službu, musia mať zabezpečené potrebné finančné prostriedky od darcov, či zborov, ktorí sa rozhodli túto misijnú službu podporovať. Keď sme toto všetko s Božou pomocou zvládli, vo februári 2006 sme vycestovali do Kene.

A čo vaše deti?

Na túto misijnú cestu sme išli spoločne aj s našimi deťmi, Adam mal vtedy rok, Jakub 6 rokov.

Čo bolo cieľom vašej misijnej cesty?

Daniel, môj manžel, tam išiel ako riaditeľ organizácie. Túžil vidieť jednotlivé prekladateľské projekty, to ako sa Biblia prekladá na jednotlivých miestach. Vedeli sme, že v celej Keni prebieha asi 13 takýchto projektov, takže Daniel veľa cestoval, robil výjazdy na tieto miesta. Ja som zatiaľ bola s chlapcami v misijnom centre, snažila som sa predovšetkým o budovanie vzťahov s ľuďmi. Učila som sa nakupovať, chodiť na trh, starať sa o každodenné potreby pre rodinu. Okrem iného môj manžel pomáhal opravovať počítače, ktoré boli veľa krát plné piesku, prachu, zachraňoval stratené súbory,...

V Keni sme sa snažili niečo naučiť o preklade Biblie, vidieť, ako funguje reálny život v Afrike a čo vlastne musia misionári, ktorí sa rozhodnú ísť na takéto miesta, zvládnuť, čo

všetko ich čaká a čím všetkým prechádzajú. S odstupom času musím povedať, že táto skutočnosť bola pre nás prelomová. Mohli sme vidieť reálne, čo to znamená, keď Božie Slovo začne premieňať životy ľudí, či už to bolo v Afrike, alebo kdekoľvek inde. Je radosťou pre nás vidieť zmenené životy pod vplyvom Božieho slova.

Mohla by si nám povedať niečo viac o organizácii Wicliffovi prekladatelia Biblie?

Istý muž menom Cameron Townsend, keď mal 21 rokov, bolo to niekedy v období rokov 1935, mal takúto skúsenosť: Pracoval pre jednu spoločnosť, ktorá distribuovala Biblie. V tom období ho poslali do Guatemaly, do jedného indiánskeho kmeňa, ktorý hovoril jazykom cakchiquel. Oficiálnym jazykom krajiny bola ale španielčina. Tento mladý človek rozdával Biblie a jeden starý indián si raz zobral od neho túto španielsku Bibliu, otvoril ju a snažil sa tam niečo prečítať. Ale keď vidiel, že tomu, čo je tam napísané, nerozumie, pozrel sa na Camerona a opýtal sa ho: „*Ak je ten tvoj Boh taký veľký, prečo teda nehovorí aj mojím jazykom?*“ A vtedy si Cameron uvedomil, že každá žena, muž, každé dieťa by malo dostať možnosť čítať si Bibliu vo svojom vlastnom jazyku. V jazyku, ktorému rozumie, ktorým sám hovorí od svojho narodenia. Preto vznikla organizácia, ktorá sa nazýva Wicliffovi prekladatelia Biblie, podľa človeka, ktorý ako prvý preložil Bibliu z latinčiny do angličtiny. Tým mužom bol John Wicliffe.

Prosím ta, popíš nám bližšie vašu prácu v ČR?

V Českej republike (ďalej len v ČR) fungujeme od roku 2001, naša rodina je v tejto službe už 5 rokov. Cieľom našej organizácie je motivovať ľudí, hľadať ľudí v zboroch, ktorí by išli na misiu. Máme rôzne pozície. Naša organizácia sa viacej venuje takej tej jazykovej (lingvistickej) práci, ale okrem samotných prekladateľov, výskumníkov jazyka, tých, ktorí spracovávajú rôzne dáta, štatistiky, zvuky, tvoria abecedu, slovníky,... naliehavo potrebujeme rôznych učiteľov, administratívnych pracovníkov, ekonómov, manažérov, ...

Aká je vízia pre vašu prácu pre ďalšie roky?

Naša organizácia sa rozhodla, že do roku 2025 začneme s prekladmi Biblie alebo aspoň Novej zmluvy do každého jazyka, ktorý to ešte potrebuje. Podľa štatistík je vo svete 6909 jazykov, ktoré sú definované ako jazyky. (nie sú to žiadne nárečia, dialekty.) Celá Biblia je preložená do 2545 jazykov, bez Božieho slova ostáva ešte 2457 jazykov. Keď vidíme za týmito číslami konkrétnych ľudí, vidíme, že pred nami je ešte obrovská úloha. Potrebujeme vyslať možno 3000 ľudí, alebo tímov, ktorí by išli do daných jazykových skupín a zmapovali by jazyk, zaznamenali by jeho zvuky, vytvorili abecedu, naučili ju ľudí, následne naučili ľudí čítať, písať a začali by pre nich prekladať Nový zákon alebo len časť Biblie, napr. ev. podľa Jána. Všetko sa to robí v kontexte ich kultúrnych zvykov. Aby človek pochopil to, ako rozmýšľajú, to si vyžaduje ži-

vot s týmto kmeňom, takže preklad Biblie trvá od 2-5 alebo 10 rokov. Máme misionárov, ktorí idú na taký dlhší projekt, ktorí mnohokrát až do konca svojho života tam zostávajú. Dnešný pokrok predovšetkým v oblasti počítačovej techniky je v mnohej tejto práci pre nás nesmiernym prínosom. Zdá sa nám preto veľmi reálne, že do roku 2025 sa môže stať realitou to, že sa začne s prekladmi Biblie do jazykov všetkých kmeňov.

Ako sa dnešní ľudia pozerajú na vašu prácu?

Veľa ľudí sa nás pýta, že prečo týchto ľudí radšej nenaučíme anglicky a nerozdáme im potom anglické Biblie? Na vysvetlenie rada používam obraz banánu. Predstavte si banán a to, že by ste ho mali zjesť neolúpaný. Vôbec by ste si nemohli vychutnať jeho chuť. Je to rovnako ako to, že by ste mali dať domorodcom Bibliu a povedali by ste mu – tak tu máš, nauč sa anglicky a čítaj si Bibliu po anglicky. Niečo podobne prežíva aj domorodec, keď si môže Božie slovo prečítať vo svojej vlastnej reči. Niektorí ľudia si dokonca myslia, že ich jazyk ani nie je hodен toho, aby do neho bola preložená Biblia. My ale vieme, že Boh chce zachrániť každého človeka, aj domorodca.

Modlíme sa za to, aby si Boh povolával nových ľudí do tejto služby. Vnímame to, že my sme práve tí, ktorí rozsievajú, ktorí dávajú informácie, ktorí pomôžu, zabezpečia potrebné kurzy,... aby boli misionári dobre pripravení na misijnú prácu. Modlíme sa tiež aj o to, aby si Pán Boh povolával ľudí, aby to bol On,

kto bude posilať ľudí, ktorých my budeme môcť pripraviť a vyslať na misijné pole.

V súčasnej dobe z ČR ale aj zo Slovenska sú vyslaní misionári, ktorí sú v Thajsku, Nigérii, jeden manželský pár sa pripravuje do Ázie...

Modlíme sa tiež aj za bezpečie a ochranu misionárov, ktorí sú už na misii – mnohé rodiny bez detí, ale aj s nimi, aby ich Pán Boh ochraňoval, aby si našli bývanie, aby neochoreli,... dobre sa zžili s národom, aby mali dostatok finančnej podpory pre svoju službu, lebo by sa inak museli vrátiť.

Našou modlitbou je tiež to, aby cirkevné zbory pochopili, že je to ich zodpovednosť vyslať misionára a starať sa o neho, zobrať to ako svoje poslanie a službu.

A čo finančné prostriedky?

Naša organizácia má takú zásadu, o ktorej hovoríme aj všetkým záu-

jemcom o misijnú službu, že všetky náklady spojené s misijnou službou sú získavané len z dobrovoľných darov. Keď sme do tejto služby šli ako rodina, vedeli sme, že si budeme musieť začať hľadať finančné príspevky. Ľudí, ktorí sa rozhodnú nás pravidelne mesačne v tejto službe podporovať. V praxi to vyzerá tak, že pravidelne posielame modlitebné listy, chodíme za ľuďmi, oslovujeme ich, povieme im o tom, v čom spočíva naša práca, naša služba, čo robíme, ... Povzbudzujeme ich v tom, že ak by sa chceli zapojiť finančne do našej služby, môžu sa dobrovoľne rozhodnúť pre sumu, ktorou nás budú mesačne podporovať. Tento spôsob vidíme ako biblický. Aj služba apoštola Pavla bola odkázaná na finančnú podporu jednotlivých ľudí alebo zborov.

Povzbudzujeme ľudí k tomu, že týmto spôsobom sa stávajú blízkymi spolupracovníkmi v našej službe, súčasťou našej služby. V súčasnosti naša rodina má okolo 100 ľudí, ktorí sa rozhodli nás pravidelne mesačne podporovať. To isté platí aj pre misionárov, ktorí sa rozhodnú, že chcú ísť na misiu. Navštevujú zbory v ČR a hovoria v nich o svojej práci. Touto cestou sa snažia získavať podporovateľov pre ich službu.

Misijnú prácu môžeme prirovnať ku stromu, ktorý má korene, listy, konáre. Tí darcovia, ktorí finančne podporujú službu, modlia sa za ňu, sú ako tie korene. Organizácia je kmeň, ktorý drží celú tú misijnú prácu a listy, vetvy sú misionári, ktorí môžu ísť vďaka organizácii, vďaka cirkvi.

Plody, to sú ľudia, ktorí sú potom premieňaní Božím slovom. Takto to funguje celosvetovo a práve vďaka Božej vernosti a vernosti mnohých podporovateľov môže táto služba fungovať už 75 rokov.

Blížia sa veľkonočné sviatky. Čo by si odkázala našim čitateľom?

Stalo sa to v Nigérii, kedy v jednom kmeni mali spoločné zhromaždenie a jeden kazateľ tam zvestoval Božie slovo. Hovoril o ukrižovaní Pána Ježiša Krista. Títo ľudia predtým nikdy nepočuli o tom, prečo bol Ježiš ukrižovaný, čo je to kríž, čo znamená smrť Pána Ježiša. Mysleli si, že Ježiš bol ukrižovaný preto, lebo On bol hriešny a že On sám bol potrestaný za to, že bol zlý človek, preto mal zomrieť na kríži. Keď sa im dostala Biblia v ich vlastnom jazyku, títo ľudia si mohli prečítať, že Pán Ježiš bol ukrižovaný za ich hriechy. To našťastovalo úplne novú etapu života v tej

to komunitě. My sami ideme do obdobia Veľkej noci. Prajem vám z celého srdca, aby sme nanovo mohli preit veľkosť obete, ktorú Pán Ježiš priniesol. Pripomínáme si vlastne symbol Baránka, ktorý sa obetoval za hriechy sveta. Na mnohých kontinentoch ešte dnes ľudia nevedia, o znamená tento symbol Baránka. Modlíme sa za to, aby mnohé národy mohli pochopiť, čo to znamená, že *Baránok sníma hriechy sveta*, že Pán Ježiš zomrel za hriechy ľudi a aj pre nich je to zasľubenie o tom, že aj oni raz budú stát pred Božou tvárou, pred Boim tronom. My sme dostali možnosť aj privilégium poznať tieto pravdy skrze Božie Slovo, ktoré bolo prinesené do našich krajín v polovici 9. storočia Cyrilom a Metodom.

Prajeme vám, aby ste počas veľkonočných sviatkov mohli preit veľkosť obete Pána Ježiša a radosť z toho, že môžeme tejto zvesti rozumieť vo vlastnom jazyku, môžeme si o nej itať v Biblii. Pamatajme na

to, že Ježiš nezostal v hrobe, ale na tretí deň vstal zmŕtvych až zije a my budeme raz s Ním.

Na záver uvadzam modlitbu *George Cowana, bývalého riaditeľa Wycliffe International*: „*Pane, Ty si mi daroval Bibliu. Mám ju v rôznych vydaniach a prevedeniach. Tých verzii je toľko, že niekedy ani neviem, čo s nimi mám robiť. Ale o ten chudák niekde daleko? On nemá nič. Ako sa mám vlastne za neho modliť? Chcem prosieť: Pane, daj i jemu to, čo si dal mne! A dufam, že raz v nebi nikto nepovie, že sme to vzdali skôr, než sme sa vôbec pokúsili dostať sa k jeho jazyku.*

Ak vám Pán Boh položil na srdce prácu misijnej spoločnosti Wicliffovi prekladateľa Biblie a chceli by ste modlitebne alebo finančne podieľať sa na službe manželov Kaczmarczykovech, radi vám na farskom úrade poskytneme bližšie informácie. Bližšie informácie o tejto službe tiež nájdete na internete na adrese: www.wycliffe.cz

zhovarala sa Zuzana Jarabová

Z ROKOVANIA NÁŠHO ZBOROVÉHO PRESBYTERSTVA

19.1.2009 – presbyterstvo sa zišlo na ďalšom spoločnom rokovaní, ktorého predmetom bolo predovšetkým príprava výročného zborového konventu. Zborové presbyterstvo schválilo plán opráv a investícií na rok 2009. Predmetom rokovania bola aj vnútromisijná činnosť v našom zbere.

V mesiacoch apríl a máj budeme v nedeľu po službách Božích (okrem 12.04 a 24.05.) vyberať cirkevný príspevok. Po prechode na novú menu euro bol upravený a konventom schválený na 7€. Prosíme vás, aby ste si túto povinnosť uhradili v daných mesiacoch alebo počas úradných hodín na farskom úrade.

Z VÝROČNÉHO KONVENTU

Biblický úvod ku Kňazskej správe Zo zborového konventu konanom v **Ružomberku dňa 25. 1. 2009**

O tom, ako sa rast cirkvi môže stať prirodzeným javom

Kázňový text: Potom hovoril: Tak je to s kráľovstvom Božím, ako keď človek zaseje zrno do zeme; v noci spí, vo dne vstáva, a zrno klíči a rastie, ani sám nevie ako. Lebo zem sama od seba prináša úrodu; najprv byl, potom klas a potom plno zrna v klase. A keď úroda dozrie, hneď priloží kosák, lebo nastala žatva. (Marek 4, 26-29)

Prirodzená a častá otázka, ktorú si kladieme na výročných konventoch a na rázcestiach zborového života je: **ako sme rástli** duchovne i v číslach, alebo ako sme stagnovali?

Dá sa však v duchovnej činnosti vôbec výsledok zmerať?

V duchovnej službe ide o sadenie Božích semienok v srdciach a mysliach ľudí a tiež o vytváranie vhodných podmienok, aby to zasadené mohlo vyrásť. Inak povedané ide o zmenené mysle, o to, aby ľudia i rodiny osobne poznali Boha, hľadali Jeho vôľu a konali podľa jeho princípov. Z ľudského života sa dá o viere človeka mnoho spozorovať, ale do ľudskej mysle vidieť nemôžeme. Taktiež nepoznáme ani pokračovanie ľudských príbehov, ktorých sme sa aspoň trochu dotkli. A pre-

to je najlepšie nechať to záverečné hodnotenie Bohu, ktorý do našich srdc vidí a vidí aj to, čo je skryté.

Napriek tomu všetkému treba povedať, že mnohé sa zmerať dá - preto dnes otvoríme výročný konvent. Čísla, ktoré zaznejú v dnešnej kňazskej správe, svojím spôsobom vypovedajú o duchovnom živote - o jeho kvantite, ale čiastočne aj o jeho kvalite.

Z tohto krátkeho Ježišovho podobenstva sa môžeme veľmi veľa naučiť práve o zákonitostiach a princípoch, ktoré vždy platia nielen v prírode, ale aj v duchovnom živote.

Toto podobenstvo jasne ukazuje, čo je naša ľudská kompetencia nielen v poľnohospodárstve, ale aj v duchovnej službe. Čo by sme mali robiť a čo nie. Z Ježišovho podobenstva vyplýva, žeby sme mali zasievať

a žať. To je naša kompetencia. Ale okrem toho môžeme aj spať, pretože niektoré veci pôjdu aj bez nás. Pán Boh si to najdôležitejšie necháva vo svojej kompetencii. Pavol myslel práve na toto, keď hovorí: *Ja som zasial, Apollo polieval, ale Boh dal uzrieť.*

Je tu jasne povedané aj to, čo nemôžeme urobiť - prinášať plody. Nemôžeme ťahať obilie za byľky, aby rýchlejšie rástlo.

V podobenstve je opísaná skrytá činnosť zeme, ktorú do nej vložil sám Stvoriteľ: „**plodí obilie sama od seba.**“ Grécky text používa termín, ktorý je povedomý aj nám: „**automate**“ - čo doslovne znamená automaticky. Hovorí sa tu o rastovom automatizme.

Toto podobenstvo však nie je pre poľnohospodárov, ale pre nás, ktorí žijeme a slúžime v cirkvi a túžime po tom, aby cirkev rástla.

Každý poľnohospodár vie, že k tomu, aby tento rastový mechanizmus mohol fungovať, je potrebné **vhodné prostredie**. Ako napr. slnečné svetlo a teplo, zavlažujúci dážď, kyslík a živiny.

Bez týchto podmienok nemôže rastový mechanizmus fungovať, bez týchto podmienok nemôže nič vyrásť.

Keď budeme dnes uvažovať o raste v cirkevnom zbore (CZ), keď si dnes budeme klásť otázky: **prečo sme v určitých oblastiach nerástli a prečo sa v určitých oblastiach nič zvláštneho neudialo napriek našej veľkej snahe, kým v iných oblastiach sme sa z ovocia tešiť mohli**, majme pred sebou tento princíp, ktorý Boh nevložil nielen do svojej prírody, ale aj do cirkvi. Potrebujeme nielen sadiť, ale rovnako sa tiež usilovať o vytvorenie podmienok k rastu.

Pýtajme sa: Zabezpečili sme nutné podmienky k rastu? Ak nie, ne-

môžeme sa čudovať, ani hnevať na seba, či Pána Boha, prečo nevidíme rast a ovocie.

A taktiež **ak ten rast v mnohých oblastiach vidíme**, potrebujeme si uvedomiť, že to nie je len zásluha dobrých podmienok, o ktoré sme sa postarali my, ale je to predovšetkým Božie dielo a Jeho milosť pri nás.

Aby sme však nerozprávali v hádankách, povedzme si na záver, **aké sú tie podmienky pre rast na pôde CZ, čo je v našej kompetencii a o čo by sme sa mali usilovať my aj v tomto roku 2009?**

1. **SIATIE.** Našou úlohou je zasievať semienka Božieho slova. To sa deje na SB - hlavných, slávnostných, nesporných, večerných, na biblických hodinách, dorastoch, na detskej besiedke ...

2. **ŽIVINY.** Semienko potrebuje živiny. Vzdelávanie v Božom slove a aplikovanie Božích právd do nášho života, to je prísun živín potrebnými pre rast. Bez vyučovanie v Božom slove a bez života podľa neho, niet rastu.

3. **DÁŽĎ.** Tým **zavlažujúcim dažďom** je služba druhým, ktorá je konaná s vrúcnu horlivosťou. Keď sa ľudia v CZ učia objavovať a využívať svoje dary, vtedy sa spúšťa zavlažujúci dažď, ktorý padá na vyprahnutú pôdu potrieb núdznych. Tou službou sú napríklad návštevy osamelých, povzbudzovanie chorých, výchova a vzdelávanie detí, práca s mladými atď..

4. **KYSLÍK.** Kyslíkom sú naše modlitby, naša modlitebná služba. Modlili sme sa za rast v CZ, za konkrétnych

ľudí? Viem o mnohých modlitebníkoch, na biblických hodinách myslíme v modlitbách na potreby konkrétnych ľudí i zboru, ale treba povedať aj to, že v tejto oblasti máme tiež veľké rezervy.

5. **TEPLO.** K rastu je potrebné **teplo** - to sú láskyplné a priateľské vzťahy medzi nami. Láska a priateľstvo je katalyzátorom rastu. Zažívame priateľstvo a lásku vo vzťahoch v cirkvi? Pýtajme sa napríklad: koľko času trávia členovia CZ spoločne okrem príležitostí, ktoré sú oficiálne organizované zborom? Ak ľudia v cirkvi zažijú lásku, záujem, prijatie a priateľské vzťahy, nebude treba ľudí vyzývať, aby prišli, oni radi zostanú. *Nepredstieraná, praktická láska je pre CZ oveľa väčšou silou, než všetky marketingové stratégie tohto sveta. Skutočná láska a priateľstvo šíri tajomnú vôňu, ktorej odolá iba málokto.* (Christian A. Schwarz)

Teda namiesto tradičnej otázky: **Ako môžeme pritiahnuť k Bohu i do cirkvi viac ľudí**, sa pýtajme: **ako môžeme zlepšiť podmienky pre rast, teda kvalitu zboru?** Je to cesta vedúca do hĺbky, je to úsilie, ktoré posilní naše korene. Aby sme tak mohli zaznamenať rast a napokon tešiť sa i z ovocia.

Modlime sa za to, aby náš cirkevný zbor bol miestom rastu i miestom žatvy.

Tomu však, ktorý môže nad toto všetko učiniť omnoho viac, ako prosíme alebo rozumieme, a to podľa moci, ktorá pôsobí v nás, tomu buď sláva v cirkvi a v Kristu Ježiši po všetky pokolenia až na veky vekov. Amen!

David Bázlik

ŠTATISTIKA BOHOSLUŽOBNÉHO ŽIVOTA ZA ROK 2008

Typ a miesto bohoslužieb	Počet za rok	Priemerná účasť	Porovnanie s predošlým rokom	Účasť v %
Hlavné SB Rbk	62	187	210 (-23)	11,75
Nešporné SB (všetky)	36	32	33 (-1)	17
Štvrtkové večerné SB	39	28	25 (+3)	2,5 z mesta
Adventné večierne	3	30	30 (0)	1,9
Pôstne večierne	5	28	20 (+8)	1,8
Nešporné Lisková	24	41	42 (-1)	18 z Liskov.
Nešporné SB Lúčky	10	10		31 z Lúčok
Nešporné SB L. Štiavn.	2	26	26	30 zo Štiav.
Nešporné SB Sliače	1	11	12 (-1)	65 zo Sliač.
D. Dôch. Nádej	24	8	9 (-1)	
Mládežnícke	2	184	0 (+184)	

Krsty v roku 2008

Rok	Deti	Dospelí	Spolu	V rámci SB
2007	19	6	25	10
2008	10	3	13 (-12)	7

Večera Pánova bola prisluhovaná pravidelne minimálne 1x do mesiaca, obyčajne prvú nedeľu v mesiaci, v Nedeľu pokánia, tiež na nešporných službách Božích, na konfirmácii ...

Rok	Chrám		Nemocnica/ Ústavy		V domácnosti		Spolu
	muži	ženy	muži	ženy	muži	ženy	
2007	523	1801	35	91	1	23	2474
2008	520	1554	18	53	6	22	2173 (-200 žien v chráme)

Konfirmácia v roku 2008

Rok	Deti	Dospelí	Spolu
2007	9	6	15
2008	5	5	10

Sobáše

Rok	Evanjelické	Krížne	Spolu
2007	3	1	4
2008	2	2	4

Ako jeleň dychtí po vodných bystrinách, tak dychtí moja duša po Tebe, ó Bože! Žalm 42

Tento žalm je žalmom túžby po Bohu, po Bohu, ktorý je prítomný v našich životoch, pretože:

*Boh je ako anjel, ktorý ťa ochraňuje v núdzi.
Boh je ako slnko, ktoré ti dáva svetlo a teplo.
Boh je ako otec, ktorý ti dáva pocit bezpečia.
Boh je ako matka, ktorá s tebou cíti.
Boh je ako srdce, ktoré je stále v tvojom vnútri.
Boh je ako oko, ktoré ťa stále vidí.
Boh je ako rameno, ktoré ťa nepretržite podopiera.
Boh je ako oblak, ktorý ťa obklopuje láskou.
Boh je ako ruka, ktorá ti ukazuje správnu cestu.
Boh je ako svetlo, ktoré ťa inšpiruje.
Boh je ako hlas, ktorý ti pripomína: Ja budem s tebou navždy.*

Po takom Bohu túži naše srdce!

Pri vašom jubileu!

Nech náš živý Pán je pre vás tým, čo práve potrebujete.
Nech je vašou útechou, vašou pravdou, nádejou i láskou.

*To vám zo srdca
v mene celého evanjelického zboru
praje redakcia.*

Máj 2009: 91 r.: Hudecová Júlia; 88 r.: Ilavská Zuzana; 85 r.: Ilavský Daniel; 84 r.: Lukáčová Ema; 83 r.: Buknová Emília; 82 r.: Hostinský Július; 81 r.: Králik Ján, Vyšný Ernest; 80 r.: Murínová Anna; 79 r.: Tomčík Ján; 78 r.: Ondrušková Eva, Milanová Mária; 77 r.: Švihlová Margita, Zvara Koloman, Kačaliak Viliam; 75 r.: Šintajová Vlasta; 65 r.: Belluš Bohdan, Pavel Milan Karč; 60 r.: Baricová Jana, Hlačinová Ľubica, Lukáč Ján; 55 r.: Hadačová Eva; 50 r.: Hadáč Milan.

Jún 2009: 97 r.: Hrdinová Elena; 88 r.: Roháčiková Oľga; 86 r.: Antalová Etela; 85 r.: Žuchová Anna; 81 r.: Muriň Vladimír; 79 r.: Dušičková Emília; 78 r.: Mišurová Božena; 77 r.: Fafl Otakar; 75

r.: Hrabušová Mária, Stanovský Ivan, Staršia Darina; 70 r.: Macková Božena; 60 r.: Bobulová Marta, Rezník Dalimír; 55 r.: Goč Ján; Jaraba Pavel; 50 r.: Alman Peter, Ferklová Dáška, Martinková Emília, Slušný Peter, Šestina Ján.

Júl 2009: 88 r.: Chlebová Alžbeta, Lukáčová Berta; 87 r.: Nováková Emília; 85 r.: Hlaváč Miroslav; 82 r.: Hlaváč Miroslav; 81 r.: Kostolný Branislav; 79 r.: Lukáčová Berta; 75 r.: Hrabušová Mária; 70 r.: Schwartz Ladislav; 65 r.: Kučka Ondrej; 55 r.: Kuráňová Marta, Hrabuša Jozef; 50 r.: Kmoško Ján, Langerová Lenka, Lukáč Dušan.

August 2009: 90 r.: Guoňová Ľudmila; 86 r.: Balážová Berta; 85 r.: Vallušová

Janka, Vyšný Emil; 84 r.: Medvecká Jarmila; 83 r.: Kocholová Zorka; 81 r.: Macko Jozef, Žuffová Viera; 80 r.: Allmanová Mária; 79 r.: Lukáč Marcel; 77 r.: Považanová Ema; 76 r.: Dírer

Štefan; 75 r.: Golierová Zuzana; 70 r.: Fábry Igor; Uličný Vladimír; 65 r.: Klasová Anna; 55 r.: Moravčíková Viera, Tauberová Viera.

**Vám, všetkým jubilujúcim
želáme vidieť a prežiť otvorenú náruč Božiu,
plnú pokoja, radosti a ochrany.**

BOLO ICH DVANÁŠŤ

Bolo ich dvanásť. Pozval som ich k službe.
Rybári, colníci a tí ďalší. Tí ďalší hriešnici.
Poznal som všetkých po mene.
Bolo ich dvanásť. Išli sme spolu. Išli sme k ľuďom.
Tam, kde vládla tma a nenávisť a zákon pástí.
A boli svedkami mojej spásy.
Bolo ich dvanásť. Jeden ma zradil. Jedno miesto prázdne je.
Môj kríž nad tebou. Z neho hľadím.
A zvem ťa: To prázdne miesto je tu pre teba.
Bolo ich dvanásť. Vás nie je viacej.
Ale tých dvanásť premenilo svet!
Zobuď sa! Zobuď srdce spiace!
Bolo ich dvanásť a pozval som ich k službe.
A dnes zvem teba: Svieť!

Ilona Bázliková

OBČIANSKE ZDRUŽENIE VLADIMÍRA PAVLA ČOBRDU

Občianske združenie Vl. P. Čobrdu týmto spôsobom chce vyzvať všetkých, aby formou poskytnutia 2% dane z príjmu za zdaňovacie obdobie 2008 podporili jeho činnosť. Tlačivá si môžete prevziať na našom farskom úrade, alebo si ich stiahnuť priamo z našej webovej stránky. Prinášame zoznam aktivít, ktoré plánujeme v novom kalendárnom roku podporiť:

1. Zimný tábor dorastu (už prebehol)
2. Zborový zájazd (jún)
3. Zborový deň (jún)
4. Letný tábor dorastu (júl)
5. Letný tábor pre deti (júl)
6. Odmeny pre deti na záver školského roku, na biblickej olympiáde či na Vianoce
7. Nákup materiálu pre misijnú prácu v zbore
8. Víkendovka pre rodiny s deťmi (máj)

David Bázlik
predseda výboru obč. združ.

Zuzana Jarabová
hospodár výboru obč. združ.

Z MATRIKY

Od uzávierky DEDIČSTVA č. 3-2008 až doposiaľ v našom cirkevnom zbere boli

pokrstení: Ivan Jesenský z *Ružomberka*, Filip Soviš z *Likavky*, Natália Lukáčová z *Liskovej*, Liljana Matová z *L. Štiavnice*, Sabína Šalantayová, Liliana Nováková z *Ružomberka*, Júlia Michaela Hurtajová a Veronica Leah Hurtajová z *Kanady*.

pochovaní: Vlasta Druláková z *Ružomberka*, Anna Vilčeková z *Ružomberka*, Katarína Hrabušová z *L. Štiavnice*, Mária Guráňová z *Likavky*, Ján Čavoj z *Ružomberka*, RnDr. Lívia Sviteková z *Ružomberka*, Gustáv Guráň z *L. Lúžnej*, Jolana Chovancová z *Liskovej*, Viliam Novotný z *Ružomberka*.

POZVANIE, KTORÉ SA NEODMIETA

Je štvrtok, približne 18:40. Mám konečne po práci, aj nakúpiť som stihol. Práve si chystám niečo rýchle na zjedenie, trochu sa s deťmi poučiť,... uvarím si čaj/kávu, a čakám, kedy si v pokoji vychutnám večerné správy... Našli ste sa? Je to u vás podobné? Možno. Pre niekoľkých členov nášho cirkevného zboru ten štvrtkový večer vyzerá trochu inak. Položila som im otázky: *1. Prečo prichádzam pravidelne na spevokolu? 2. V čom ma toto spoločenstvo obohacuje? 3. Čo by som chcel/a odkázať druhým, prečo by aj oni mohli patriť do tohto spoločenstva?* Prinášam vám niekoľko ich odpovedí za čo im chcem aj touto cestou veľmi pekne poďakovať.

Z.S.: 1. Viac ako inde cítim (asi to potrebujem) spolupatričnosť bratov a sestier, oslavovať Pána Boha aj týmto spôsobom. 2. Spoločenstvo ma obohacuje tým, že necítim duchovnú prázdnotu, zmysluplne využívam čas (v mojom veku), viac sa spoznávam s druhým ľuďmi, spolu sa tešíme, či smútime.

3. Neváhajte a neodkladajte svoje rozhodnutie prísť medzi nás. Život je veľmi krátky, treba sa nám spojiť, zomknúť sa okolo nášho Pána, jeden druhému pomáhať, modliť sa, tešiť sa. Neopakovateľným zážitkom sú pre mňa zájazdy zboru (aj spevokolu).

I.G.: 1. Do spevokolu prichádzam pravidelne preto, lebo sú tu skvelí ľudia, psychicky aj fyzicky si tu oddýchnem, načerpám silu a hlavne som bližšie k Pánu Bohu. Robím tiež aj niečo pre svoje zdravie – spievam – a to je balzam na moju dušu aj moje priedušky.

2. Spoločenstvo ma duchovne obohacuje, prevláda tu láska, sme ako jedna rodina, navzájom si pomáhame, delíme

sa o svoje pocity, problémy, radosti aj starosti. A keďže sme tu prevažne ženy, „varíme aj pečieme“ spoločne a vymieňame si tak dobré odkúšané recepty. Mám veľmi rada našu sestru farárku a brata farára. V ich spoločnosti sa cítim bezpečne, duševne sa upokojím a som prepojená s Pánom Bohom. Z ich tvári vyžarujú láska, vrúcnosť, milota a sú nositeľmi symbolu pokoja a spolupatričnosti. Precítený nádherný hlas pani farárky ma vždy natoľko dojme, že na každej jej kázni v kostole neostane moje oko suché a moje srdce a duša neostanú bez odozvy. Mnohé členky nášho spevokolu sú zábavné, takže pri náviku piesní sa dobre pobavíme. Pretože inklinujem ku klavírnej hudbe, prežívam aj umelecký zážitok, lebo naša kantorka vie podať naozaj skvelý umelecký výkon.

3. Chcela by som odkázať druhým, aby aj oni mohli patriť do nášho spoločenstva, lebo je tu výborná spoločnosť, nenudíme sa, zaspievame si, dobre sa cítime, modlíme sa spoločne, pripravu-

jeme tiež spoločné zájazdy, odkiaľ si prinesieme veľa zážitkov a dojmov. Stráviť takýto čas v tejto spoločnosti si myslím, že nikto neľutuje. Vrele odporúčam aj na skrátenie dlhých zimných večerov a nevyužitého voľného času. Preto, kto vie spievať a má hudobný sluch – hlavne mladšie ročníky – pozývam do nášho spevokolu.

V.L.: Na spevokol prichádzam pravidelne, lebo skúška a spev mi dávajú obohatenie do života a duševnú útechu. S hudbou v srdci a piesňou na perách sa krajšie žije. Každý môže prísť do tohto spoločenstva a prežiť krásne chvíle pri speve.

E.B.: Nie som z tých, ktorí majú veľmi dobrú hlasovú dispozíciu. Aj napriek tomu som do spevokolu prišla na pozvanie jednej sestry, ktorá tam už dlhšie pôsobila. Toto rozhodnutie neľutujem, práve naopak, som veľmi rada, že aj takýmto spôsobom môžem oslavovať Pána Ježiša a slúžiť Mu. Teším sa, že môžem mať spoločenstvo bratov a sestier. Je to veľmi vzácne. Ak aj ty čakáš na pozvanie, srdečne ťa pozývam, príď medzi nás.

J.G.: Na spevokol prichádzam spoločne s manželkou skoro pravidelne. Sme tu bratia a sestry, ktorí pevne držíme spolu a nás to obohacuje. Veď spev, to je láska a šťastie, ktoré môžeme odovzdať tým druhým.

3. Chcel by som odkázať všetkým, ktorí môžu prísť medzi nás, aby tak urobili a pomáhali ešte zväčšiť toto naše spoločenstvo. „Všetci ste vítaní“

M.DZ.: 1. Moje myšlienky sa veľmi často vracajú do detstva, kde vidím svoju mamu ako si spieva. Keď končí svoju životnú púť, spievam jej ja. Týmto úvodom chcem len poukázať na to, že oslavovať Pána Boha spevom možno kedykoľvek a kdekoľvek pri rôznych činnostiach, udalostiach a životných situáciách (radosť, žiaľ, šťastie, ťažkosť, utrpenie,...).

2. Na nácvik spevokolu prichádzam s radosťou a nadšením, vyžaduje si to však aj disciplínu. Prežívam tu spoločenstvo bratov a sestier vo viere. Veľa som sa tu naučila a stále sa učím. Je to neuveriteľná sila, ktorú tu dostávam, ale vzápätí ju môžem s láskou rozdávať ďalej.

3. Srdečne chcem osloviť tých, ktorí váhajú so svojím príchodom medzi nás, aby tak urobili. Vzájomne môžeme byť obohatení. Chcem im dopriať príjemný pocit spojený s pokojom po odznení oslavných piesní nášmu všadeprítomnému Pánovi. Na záver sa chcem poďakovať milej našej sestre kantorke Olinke za jej profesionálne schopnosti, trpezlivosť, zodpovednosť, úsmev, ktorý nám venuje, keď si to zaslúžime. ☺

PANE, ĎAKUJEM TI...

... že si mojou silou,
aj keď sa cítim slabo a bezmocne,
... že si mojím žalmom,
aj keď mi chýbajú slová k modlitbe,
... že si mojím uzdravením,
aj keď sa zranený zotavujem z rán,
... že si mojím pokojom,
aj keď som nervózny a nepokojný,
... že si mojou cestou,
aj keď sa mi zdá často príliš úzka a kamenistá,
... že si mojou pravdou,
aj keď Ťa chce svet okolo mňa zaprieť,
... že si mojím svetlom,
aj keď niekedy kráčam v tme,
... že si mojím odpustením,
aj keď si myslím, že si ho nezaslúžim,
... že si mojím vyslobodením,
aj keď sa niekedy cítim byť zviazaný v retaziach,
... že si mojou vierou,
aj keď reptám a pochybujem,
... že si mojou nádejou,
aj keď sa cítim zúfalo a smutne,
... že si mojou láskou,
aj keď moje srdce necíti to, čo môj rozum už dávno vie.

*Pane, ďakujem Ti, že sa nemusím spoliehať na svoje pocity,
tie sú totiž nestále ako loď vo vetre.*

*Ďakujem, že môžem stavať na tvojom slove,
ono je totiž stále a pravdivé od vekov až na veky.*

Amen

DO VAŠEJ POZORNOSTI...

... dávame publikáciu KEĎ CHÝBAJÚ SLOVÁ (knihá modlitieb), Martin Šefranko a kol. Prispeli do nej obaja terajší i bývalí farári nášho cirkevného zboru. Kniha obsahuje 313 modlitieb na sviatok i „piatok“, ktoré sú rozdelené do dvanástich kapitol. Väčšina modlitieb pochádza zo srdca i pera ordinovaných aj

neordinovaných členov našej ECAV. Publikácia nechce a nemá nahradiť modlitby formulované slovami čitateľov. Najmä pre situácie či obdobia, keď človeku vo viere dochádza dych – keď chýbajú slová, však na „rozdýchanie“ modlitebného života môžu pomôcť práve modlitby napísané inými. Môžu zabráť aj ako antiskle-

rotikum - prostriedok proti zabúdaniu na to, čo vo víre dní ľahko uniká našej pozornosti. Vo IV. kapitole sú modlitby vhodné pre prípravu k spovedi a Večeri Pánovej, v IX. pre ľudí v trápení a chorobe. Práve pri stretnutiach s nimi nám často chýbajú slová. Modlitba nepotrebuje ani pas, ani vízum. Žiadne dvere pre ňu nie sú zatvorené. Treba k nej vieru bez pochybovania (Jk 1, 5 - 8), nesebeckosť, pravdivosť (Jk 4, 3 a J 4, 24) a ducha vďačnosti (1 Tes 5,18) a to, aby Ježišove slová zostávali v nás (J 15, 7). Modlitba nie je bižutériou - ozdobou kresťanovho života, ale jeho „stavebným materiálom“. Pán Boh je ochotný počúvať nás stále (1 Tes 5, 17), má o nás permanentný záujem, nikdy nemá zapnutý „odkazovač“ či vypnutý „mobil“. Pred časom v populárnej piesni sa spievalo: „Kým vieš snívať, tak máš nádej.“ Iba snívať nestačí. Kým veríme Kristovi,

tak máme nádej. Kým sa smieme a vieme modliť, máme nádej. A ak nám chýbajú slová, práve vtedy môže byť kniha modlitieb vítanou

pomocou. Tu môže byť kniha modlitieb veľmi vhod. Publikáciu vydalo vo februári 2009 evanjelické vydavateľstvo Transcius, má 288 strán a stojí 4,80 € (144, 60 Sk). K dispozícii je na Ev. farskom úrade A. Bernoláka 11, Ružomberok a v predajniach vydavateľstva Transcius.

spracovala Zuzana Jarabová

VELKONOČNÁ

Kriste, Ty si veľkonočný Víťaz. Viem to veľmi dobre. Radujem sa z toho so všetkými ostatnými kresťanmi. Oslavujem Ťa spolu s anjelmi a nebeskými zástupmi. Premohol si smrť, a tak nad ňou zvíťazil. Ty si naozaj mocný Víťaz, ale ja vo svojom živote tak často prehrávam. Prehrávam zápas s hriechom, sebestvom, vlastnou pohodlnosťou. Občas prehrávam aj boj o zachovanie viery v Teba. Vyznávam, že potrebujem Tvoje veľkonočné víťazstvo. Potrebujem Teba, aby si Ty sám svojou mocou kriesil všetko, čo je vo mne

mŕtve. Vzkries, pokorne prosím, všetku stratenú vieru, lásku i nádej. Vzkries moju ochotu k službe blížnym. Vzkries moju silu k boju s hriechom. Bez Tvojej pomoci to nedokážem. Som len slabý človek. Zvíťaz nad mojou malovernosťou, aby veľkonočné oslavné piesne neboli pre mňa iba frázami, ale aj niečím, čo reálne vo svojom živote prežívam. Daj, nech sa veľkonočné víťazstvo znova zopakuje aj v mojej duši. Na tvoju slávu. Amen.

Zo zbierky Keď chýbajú slová

ODPOVEDE NÁJDETE V BIBLIÍ!

Prečo sa máme modliť? – 1Pt 4,7-8 + Mt 26,41
Ako sa máme modliť? – Mt 6,6 + Jer 36,7
Kto bol prvý modlitebník? – 1M 20,7
Za čo a za koho sa máme modliť? – 1Tim 2,1-3 + Jk 5,16
Kedy sa máme modliť? – 1Tes 5,17 + Ef 6,18
Aká modlitba mnoho zmôže? – Jk 5,16
Ako často sa modlil Dávid? – Ž 55,18
Ako často sa modlil Daniel? – Dan 6,10
Kto nám pomáha modliť sa? – Rím 8,26
Vypočúva Boh modlitby? – Ž 66,19 + Pr 15,29
Akých modlitebníkov hľadá Pán? – L 4,23
Ako často sa modlil Kornélius? – Sk 10,3
Ako sú v nebi zhodnotené modlitby veriacich? – Zj 5,8

AJ SMIECH JE BOŽÍ DAR

Dvaja farári sa zhovárajú a chvália svoje sekretárky takto:

- *Prvý hovorí: „Moja sekretárka píše na stroji ako blesk“*
- *Druhý mu odpovedá: „Moja zasa dodržiava zásady Božieho slova: Hľadaj a nájdeš.“*

Do hudobnej školy prišiel významný skladateľ. Riaditeľ školy sa chcel pochváliť výsledkami svojej práce a preto požiadal jedného adepta hry na klavír, aby majstrovi zahrал. Strémovaný žiak sa snažil vydať zo seba maximum. Keď skončil, riaditeľ sa opýtal vzácneho hosta, ako sa mu vystúpenie páčilo.

- *No, hral presne podľa Biblie, - odpovedal majster, a keď zbadal riaditeľov nechápavý výraz tváre, dodal: Mal som na mysli to miesto v Biblii, kde sa píše: Nech nevie tvoja lavica, čo robí pravica.*

Z HODÍN NÁBOŽENSTVA

Dnes (26.3.2009) ma na hodine náboženstva na Sládkovičovej ulici veľmi milo prekvapili dve moje žiačky, Zuzka Grilusová a Danielka Kubíňanová. Napísali svoju prvú básničku s názvom Jarná modlitba. Myslím si, že stojí za to, aby sme ju zverejnili aj v našom časopise.

*Trávička zelená,
každý ju má rád.
Lebo je to dar od Boha
a toho má každý rád.*

Prajeme im, ale aj všetkým nám, aby láska Pána Ježiša mohla rásť v našich srdciach a mohli sme si ju uvedomovať najmä počas týchto veľkonočných sviatkov.

Zuzana Jarabová

Na veľkej farme v Južnej Amerike býval chlapec menom Terry. Dvor okolo farmy a nekonečné ďaleké polia boli výborným miestom na hranie. Dobrodružstvá tam nemali konca kraja. Terry mal veľmi rád zvieratá. A to vedeli aj jeho rodičia.

K Terryho narodeninám ho rodičia prekvapili malým kuriatkom. Od prvého dňa sa Terry a kuriatko stali prítateľmi. Terry sa oň staral celkom sám. Pravidelne ráno aj večer kuriatko kŕmil.

Postupne vyrástla z kuriatka veľká sliepočka. Žlté páperie sa zmenilo na biele perie, a preto nazval Terry svoju sliepočku Bielou sliepočkou.

Terry zažíval s Bielou sliepočkou veľa zábavy. Keď ju k sebe volal, aby ju nakŕmil, pribehla Biela sliepočka rýchlo k nemu. Vyzeralo to smiešne, keď tak za ním všade chodila. Biela sliepočka bola už väčšia a užitočnejšia.

A čo taká sliepočka zvyčajne robí? Samozrejme, znáša vajíčka. Každý deň jedno.

Terry priniesol z maštale starý kôš, dal do vnútra slamu a v stodole urobil krásne hniezdo. Vždy, keď Biela sliepočka zniesla vajíčko, dala to všetkým na známosť hlasným kotkodákaním.

Medzitým nastalo leto. Obilné polia vyrástli do výšky. Sľubovali dobrú úrodu. Ale s Bielou sliepočkou akoby nebolo všetko v poriadku.

„Mama, čo sa s Bielou sliepočkou stalo? Veď už neznáša žiadne vajcia

a často mizne v obilnom poli.“ Mama mu s úsmevom povedala: „Len vyčkaj, Terry.“

To aj robil a najďalej verne svoju sliepočku kŕmil. Prešli jeden, dva, tri týždne. Terry práve pripravil pre sliepočku zrno, aby ju nakŕmil, a kráčal cez dvor. „Mama, mama, pozri sa!“

Z obilného polia vyšla Biela sliepočka. Ale nebola sama! Za ňou pochodoval celý kŕdeľ malých kuriatok. Tak to je riešenie Terryho záhady: Biela sliepočka v obilnom poli nakládla vajíčka a tam ich nerušene vysedela! Teraz hrdo ukazuje svoje deti.

Terry mal so „svojej“ slepačej rodiny obrovskú radosť. Teraz však potreboval omnoho viac zrna na to, aby tento pípajúci národ nakŕmil. Zrazu sa rozozvučala siréna. Otec volá na poplach. Hori!

Otec ako prvý zbadal dymové oblaky, ktoré sa približovali k farme. Obilné pole začalo horieť. V tomto suchu sa nebolo čomu diviť!

Každý musel pomáhať, aby sa podarilo dostať požiar pod kontrolu. Úroda však bola zničená. Škoda bola veľká. Ale mohlo to byť ešte horšie. Priekopa s vodou našťastie zabránila tomu, aby plamene preskočili aj na farmu.

Až neskoro večer si začal Terry robiť starosti o svoju Bielu sliepočku a jej kuriatka. „Dúfam, že v tom požiaru...“ ale túto myšlienku nechcel Terry do konca ani domyslieť. Išiel von a začal prehľadávať púste pole. Volal Bielu sliepočku k sebe. Ale nikde žiadna známka života.

Ale, čo to je? Pod Terryho nohami leží zvláštna, čierna hruda. Terry tomu nechcel uveriť. Ale jeho podozrenie

sa stalo skutočnosťou. Biela sliepočka je mŕtva. Zhorená leží pred ním. Terry nohou opatrne posunul sliepočkino neživé telo. Tu! Niečo sa tu pohlo! Terry neverí vlastným očiам.

Pod mŕtvou sliepočkou sa od strachu k sebe túlia kuriatka. Keď zistili, že nebezpečenstvo pominulo, nechali sa od Terryho vylákať von. Placho nasledovali jeho hlas a pípajúc za ním utekali na farmu.

„Akože je to možné?“ spýtal sa Terry neskôr svojho otca. „Ja tomu jedno-ducho neviem uveriť.“

„Vieš zvieratá veľmi rýchlo vycítia nebezpečenstvo. Keď prišiel oheň, kuriatka hľadali ochranu a istotu u svojej mamy. Ona mohla ešte pred ohňom utiecť, ale jej malé kuriatka by to už nestihli. Biela sliepočka milovala svoje kuriatka. Preto ponad ne rozťahla svoje krídla a dovolila, aby ju

oheň spálil. Obetovala sa, aby jej deti mohli zostať na žive.“

„Toto urobila? To sa skoro ani nedá pochopiť“, povedal užasnúť Terry a krútil pri tom hlavou.

Na farme je ticho. Počuť iba tiché pípanie kuriatok. Terry stojí stále na tom istom mieste. Otec ho vytrhol z myšlienok. „Terry, existuje Jeden, ktorý sa obetoval za nás. Vieš koho myslím?“

Terry prikývol. Vie to, ale nechce sa mu teraz rozprávať. Smutný stojí na mieste. Otec tuší jeho myšlienky a hovorí: „Aj Pán Ježiš musel strašne trpieť vtedy, keď sa obetoval za nás na kríži. On to urobil dobrovoľne. Zomrel za teba a za mňa, aby sme my mohli žiť. Aby sme mohli žiť večne s Ním. Terry... to je láska.“

*prevzaté z materiálov pre deti
z Detskej misie*

TEMPERAMENTY – DOKONČENIE

V predchádzajúcich číslach zborového časopisu sme si mohli spoločne čítať o jednotlivých temperamentoch, ich kladných a záporných vlastnostiach, ako sa aj pozrieť na niektorých Božích mužov z pohľadu ich temperamentov. Nech sme akýkoľvek temperament, pamätajme na to, že môžeme byť tým, čím nás chce Boh mať. V našich životoch môžeme zakúšať premieňajúcu moc Božiu. Boh nás môže zmeniť tak, že budeme využívať kladné stránky nášho temperamentu. Naše prirodzené sklony, keď nie sú premieňané pod Duchom Svätým, majú v sebe semeno smrti. Každý z nás sa rodí s dvojakou prirodzenosťou. Pán Boh nás síce stvoril, ale pravdou je aj to, že sme boli počatí v hriechu.

Premena nášho charakteru, to nie je jednorázová záležitosť, ale je to proces, ktorý trvá celý náš život. Na lepšie vykreslenie použijem jednu ilustráciu. Istý muž mal dom a pred svojím domom malý trávniček. Veľmi mu záležalo na tom, aby ten trávnik vyzeral čo najlepšie. Keď sa však pozrel naň, videl, že ten trávnik je viac žltý ako zelený, lebo bol porastený viacej púpavami ako trávou. So svojou manželkou sa rozhodol, že tieto púpavy vykopú, aby mohli mať znovu pekný trávnik. Takmer každý večer chodili a vykopávali púpavu. Potrebujeme si uvedomiť, že púpava sa rozmnožuje výhonkami z koreňov, takže kedykoľvek vykopali jednu púpavu, tak vlastne rozsekali jej korene a získali

ďalšie 2-3 nové púpavy.

Čím rýchlejšie ich vykopávali, tým rýchlejšie sa množili.

O dva domy ďalej mal ich sused nádherný zelený trávnik, bez púpav.

Nikdy ale nebolo vidieť, žeby vykopával púpavy. Nakoniec sa rozhodli, že sa ho spýtajú na tajomstvo toho, ako sa mu to darí. Keď k nemu prišli, zaklopali a povedali mu dôvod svojho príchodu. On im povedal, že vidí ako každý večer behá so svojou manželkou po záhrade a odstraňuje púpavy z trávniku. Oni mu však odvetili:

- „Vieme, že to, čo robíme, veľmi nefunguje. Vy tu máte asi najkrajší trávnik z celého susedstva, ale nikde nevidíme, žeby ste vykopávali púpavy. Mohli by ste mi povedať, ako to robíte?“

On im dal túto radu:

- „Pohnojte trávu a samozrejme ju polievajte. To je všetko.“

„Ale ako sa zbavíme púpavy?“, opýtali suseda.

- „Tráva má zvláštnu schopnosť. Ak jej dáte dostatok výživných látok, dostatok vody, ona sama púpavu vytlačí. Tráva tak zhustne, že pú-

pavové semeno nepustí do pôdy. A tým to semeno nikdy nevyklíči.“

- „Všetko, čo teda robíte je, že hnojíte a zalievate trávu?“

- „Áno, to je všetko“, odpovedal.

Aj v našom kresťanskom živote je to podobne. Veľakrát venujeme veľkú námahu tomu, že sa snažíme „vykopávať púpavu“. Veľakrát vidíme určitú slabosť a tak „pracujeme“ na tom, aby sme ju „vykopali“, odstránili, ako tú púpavu. Nieкто raz povedal, že sme tým, na čo sa pozeráme. Ak zmeníme svoje myslenie, začneme sa sústreďovať viac na to pozitívne vo svojom živote, tá „tráva“ bude ešte hustejšia a pevnejšia, silné stránky nášho charakteru, ktorý nám Boh dal, budú mocnejšie. Púpavami sú naše slabosti. Nebude to fungovať, ak sa sústreďíme na „vykopávanie púpav“ v našom živote. Ak sa sústreďíme na silné stránky, ktoré nám Boh dal, budeme sa sýtiť Božím slovom, zalievať pôsobením Ducha svätého, „trávnik vytlačí púpavu“. Silné stránky Božieho charakteru vytlačia tie slabé. Posilňujme silné stránky v živote druhého, povzbudzujme sa navzájom (Židom 10:25). Ale predovšetkým, dovoľme Bohu, aby premieňal naše charaktery (Rim. 12:2).

Zuzana Jarabová

PLÁN OPRÁV A INVESTÍCIÍ V ROKU 2009

Členovia presbyterstva schválili nasledovný plán opráv a investícií:

- Rekonštrukcia vodovodnej siete, kanalizácie a sanity v prednej časti fary a zborových priestorov (WC v suteréne, kúpeľňa kaplánskej izby, kúpeľňa vo farskom byte)
- Odvodnenie budovy školskej jedálne a časti kostola
- Inštalácia prídavného osvetlenia na chóre kostola
- Nákup ozvučenia do Ev. zborového domu v Liskovej a prídavných mikrofónov do kostola
- Nákup príviesného vozíka na odvoz kompostu

OZNAMY

ÚRADNÉ HODINY NA EV. A. V. FARSKOM ÚRADE
(A. Bernoláka 11, telefón: 044/43 22 198):
pondelok, streda, piatok: 9.00 hod. – 11.30 hod.

- Úprimne vám **ďakujeme** za milodary, ktoré viacerí z vás venovali pre činnosť nášho cirkevného zboru, na občasník DEDIČSTVO. „Ochotného darcu miluje Boh!“ (2. list Korintským 9,7).

PODUJATIA NAJBLIŽŠIEHO OBDOBIA

- 9.4.2009 **Zelený štvrtok** o 18:00 hod. so svedou a VP
- 10.4.2009 **Veľký piatok** o 10:00 hod. pašiové služby Božie (Spoveď s Večerou Pánovou bude po službách Božích)
Služby Božie v Domove dôchodcov Nádej na Veľký Piatok o 16:30 hod.
- 11.1.2009 **Veľkonočná nedeľa** - služby Božie o 10:00 hod.
Nešporné Služby Božie v EZD v Liskovej o 15:00 hod.
- 13.4.2009 **Veľkonočný pondelok** - služby Božie o 10:00 hod.
10. 5.2009 **Deň matiek** - služby Božie s vďakou Pánu Bohu za naše matky s programom detí.
24. 5.2009 **Slávnosť konfirmácie**
- 31.5.2009 **Turíce - Svätodušné sviatky**
28. 6.2009 **Zborový deň** s ukončením školského roka a programom detí a mládeže.
- 30.8.2009 **Rozlúčka s prázdninami** - služby Božie s požehnaním žiakov, študentov a pedagógov.

Aktivity a podujatia

- 7-9.5.2009 **Víkendovka rodinného spoločenstva** v L. Trnenci. Pozývame na ňu manželské páry, ale aj celé rodiny s deťmi. Viac sa dozviete na webovej stránke nášho zboru a na plagátoch.
- 13.-14.6.2009 **Zborový zájazd do Poľska** /Osvienčim, Krakov a Bielsko/
21. 6.2009 **Stretnutie mužov LOS seniorátu**

Prázdninové aktivity a podujatia

- 5.-11.7.2009 **Letný tábor mládeže a dorastu** v Gelnici
- 13.-18. 7.2009 **Letný tábor pre deti** v Škole v prírode Huty
- 31.7.-2.8.2009 **Dištriktuálne dni** v L. Mikuláši - Demänovej
- 6.-9.8.2009 **Campfest** - open air festival v Kráľovej Lehote

DEDIČSTVO - občasník Cirkevného zboru Ev. cirkvi a. v. v Ružomberku, určený pre jeho vnútornú potrebu. **Ročník XIII., číslo 1/2009. Náklad:** 850 výtlačkov. **Toto číslo pripravili:** David Bázlik, Ilona Bázliková, Zuzana Jarabová, Zuzana Sedliaková, Evka Voreková. **Redakcia:** Ev. a. v. farský úrad, A. Bernoláka 11, 034 01 Ružomberok, **tel.: 044/432 21 98; e-mail: ruzomberok@ecav.sk;** pre príspevky <http://www.ecavr.sk> **Nepredajné.** Pre orientáciu tých, ktorí chcú svoj zborový časopis podporiť: **náklady na výtlačok sú 1 € (30,1260 Sk).** Za dary na tlač občasníka vám vopred **úprimne ďakujeme.** **Uzávierka** tohto čísla bola 26.3.2009.

Od:

EVANJELICKÝ A. V.

FARSKÝ ÚRAD

A. Bernoláka 11

034 01 RUŽOMBEROK

tel.: 044/4322198

e-mail: ruzomberok@ecav.sk

<http://www.ecavrk.sk>